

ที่ พม ๐๕๐๕/๒๓๗๙

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
เลขที่ ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ประจำปี ๒๕๖๑

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเสนอเรื่อง รายงานตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๑ มาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้าน (๔)
การลดความเหลื่อมล้ำ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดงจำนวน
คดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวน
การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการ
ยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

๑.๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบ
การจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
มาแล้วรวม ๙ ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการจัดทำรายงานตาม
มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี
๒๕๕๑ - ๒๕๕๒, ๒๕๕๓, ๒๕๕๔, ๒๕๕๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๗, ๒๕๕๘, ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ตามลำดับ

/๒. เหตุผล...

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่องดังกล่าวเข้าข่ายเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรี สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้าน (๔) การลดความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งเป็นไปตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานดังกล่าวข้างต้น

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เป็นกรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเห็นสมควร “รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๑” ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

๔. สารสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๑ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) สรุปได้ดังนี้

๔.๑.๑ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี ๒๕๖๑ ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ๓) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ๔) ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ ๕) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ๖) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน ๗) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ ๘) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ๙) ศูนย์บริการปรึกษา สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ๑๐) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ ๑๑) มูลนิธิปวีณา หงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ๑๒) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ๑๓) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย ๑๔) มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว ๑๕) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งนี้ ข้อมูลที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใช้อ้างอิงในการดำเนินงาน มาจาก ๒ หน่วยงาน ได้แก่

๑) ข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้ถูกกระทำรุนแรง เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน ๔๔๐ แห่ง หรือจำนวน ๑๔,๒๓๗ ราย ในจำนวนนี้ ผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน ๑๓,๒๔๘ ราย รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน ๙๗๒ ราย และเพศทางเลือก จำนวน ๑๗ ราย โดยมีค่าเฉลี่ยผู้ถูกกระทำรุนแรง จำนวน ๓๙ รายต่อวัน ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับจำนวนผู้ถูกกระทำรุนแรงมากที่สุดใน ๓ อันดับแรก ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน ๑,๒๙๐ ราย รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน ๙๑ ราย และความรุนแรงทางเพศ จำนวน ๘๕ ราย ของจำนวนผู้ถูกกระทำรุนแรงทั้งหมด

/๒) ข้อมูล...

๒) ข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๒๙๙ เหตุการณ์ ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบบมากที่สุด ๕ จังหวัดแรก ได้แก่ ราชบุรี กรุงเทพมหานคร น่าน กาญจนบุรี และเชียงใหม่ ทั้งนี้ จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก เนื่องจากในจังหวัดมีทีมสหวิชาชีพที่เข้มแข็งหรือมีเครือข่าย ที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อย หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

๔.๑.๒ ส่วนที่ ๒ ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ๓ หน่วยงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ในปี ๒๕๖๑ จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ๑๘๘ คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน ๑๘๘ คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน ๑๐ คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน ๒๗ คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน ๑๙ คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน ๓๐ คำสั่ง ๒) สำนักงานอัยการสูงสุด แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการ แยกเป็น สั่งฟ้อง ๑๕๐ เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน ๔ เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน ๙ เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา ๑๐ จำนวน ๒ เรื่อง ๓) สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อมูลคดีฟ้องศาลโดยตรง ในปี ๒๕๖๑ มีจำนวน ๔๘ คดี

๒) ข้อมูลคดีตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th บันทึกในปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔๖๑ คดี ในจำนวนนี้มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน ๑๔๖ คดี และที่อยู่ระหว่างกระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ ๙๑ คดี และคดีที่ศาลสั่งลงโทษ จำนวน ๗๒ คดี และที่ร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน ๙๓ คดี

๓) ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.๖ ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๑ มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๐๔ ความช่วยเหลือ ได้แก่ การระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว จำนวน ๕๔๐ ราย รองลงมา คือ การจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

/มากที่สุด ...

มากที่สุด คือ จำนวน ๔๖๘ ราย และการให้ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ จำนวน ๒๘๔ ราย เช่น การไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐

๔.๑.๓ ส่วนที่ ๓ บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ในปี ๒๕๖๑ สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ ๑) การพัฒนาระบบงานต้นแบบในพื้นที่ ๒) การบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย ๓) การพัฒนาระบบงานการคุ้มครองช่วยเหลือ ๔) การดำเนินการเสริมสร้างความตระหนักในปัญหาความรุนแรง และ ๕) การพัฒนากฎหมายฉบับใหม่ ๆ ในการคุ้มครองบุคคลในครอบครัว

๔.๒ รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๑ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมตรงกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้ง การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

๕. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด “ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาลและจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง”

๖. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาแล้ว เห็นสมควรนำเสนอรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๑ ต่อคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายหลังคณะรัฐมนตรีได้รับทราบรายงานแล้วขอได้โปรดเสนอรายงานดังกล่าวต่อรัฐสภาทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิติ ไกรฤกษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โทร./โทรสาร ๐ ๒๖๔๒ ๗๗๕๐